

pedantisk Lærer vilde gøre sig skyldig i den. Jeg skal her karakterisere denne Stilretning ved at fremdrage nogle Eksempler.

Den højtærede Minister finder en Urigtighed i nogle Linier, hvormed Borgerrepræsentationens Udvalgsbetænkning begynder. Der staar om Ligningen, at den første Gang blev udskreven i Henhold til midlertidig Lov af 23. Maj 1902 og senere i Henhold til Lov af 1903 osv. Den højtærede Kultusminister lægger Vægten paa Betegnelsen: første Gang og siger, at det er ikke rigtigt, thi der fandtes en Ligning i Slutningen af 80erne eller i Begyndelsen af 90erne. Men den Ligning, der er Tale om her, er den Ligning, der foreligger Borgerrepræsentationens Udvalg til Erklæring, det er en Ligning efter de Principper, der ligge til Grund for en senere Lov, der jo paa et Hovedpunkt er afvigende fra den tidligere Lov fra Slutningen af 80erne eller Begyndelsen af 90erne, hvad den højtærede Kultusminister ganske sprang over. Den Gang havde Kommunalbestyrelsen Ret til at anbefale, den Gang havde den en virkelig Myndighed, og hvis Kommunalbestyrelsen vilde, kunde den standse hele denne Ligning. Det er det, der er grundforandret siden da.

Den højtærede Kultusminister gik saa over til Nr. 2 og søgte at paavise, at Betænkningen ogsaa her var fejlagtig, thi Magistraten havde virkelig haft nogen Indflydelse i Aarene 1904—05, 1905—06 og 1906—07. Ministeriet havde nemlig henvendt sig til Magistraten og sagt: Der kræves en Del her, men mener Magistraten, at vi kunne hjælpe os med lidt mindre, have vi ikke noget derimod. Det er rigtigt. En saadan Forhandling mellem Magistraten, som vel at mærke er Patron for en Række københavnske Kirker, og Ministeriet har fundet Sted, og derved er Kirkeligningen bleven noget modereret. Men det er noget, der foregaar, forinden Sagen kommer til Kommunalbestyrelsens Erklæring ligesom Kultusministeriets Forhandling med andre Kirkepatronater her i Byen om, hvor højt man skal lukke Munden op, om man skal lukke Munden lidt højere eller lidt mindre højt op. Det gaar i Forvejen, og saa fastsætter Kultusministeriet, hvordan Ligningen skal være, og kommer til Kommunalbestyrelsen for at anmode om en Erklæring. Kultusministeren mente, at Betænkningen ganske havde overset dette Faktum. Men det var den højtærede Kultusminister, der holdt op at

citere lige forinden de 2 Linier, hvor netop denne Ting fremhæves. Den højtærede Kultusminister undlod at citere følgende 2 Linier: „og man er ogsaa noget paavirket af, at Ligningen synes at have antaget noget moderatere Form.“ Netop ved disse 2 Linier erkendes hele Forholdet, men dem sprang den højtærede Kultusminister uden videre over. Saaledes retter Kultusministeren Stil paa denne Betænkning fra Borgerrepræsentationens Udvalg. Hvad der slaas fast i Betænkningen, og hvad jeg har taget i Dag, er, at hver Gang vi have benyttet den Ret til at afgive en Erklæring fra den samlede Kommunalbestyrelse, som vi have ifølge Loven, har den vist sig betydningsløs. Det staar fast, det har den højtærede Kultusminister i Dag ikke kunnet afkræfte.

Saa kom den højtærede Kultusministers Punkt 3. Der nødes jeg til at lægge noget Beslag paa Tiden, jeg maa jo gennemgaa den højtærede Kultusministers meget udførlige Foredrag. Jeg skal imidlertid gøre det saa kort som muligt. Hans Punkt 3 var dette, at Udvalgsbetænkningen og ogsaa jeg i Dag ganske skulde have misforstaaet den Tale, som det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen), Venstres Ordfører, holdt i Marts 1898, thi denne Tale skulde slet ikke vedrøre Kirkeligningen, men derimod et Forslag paa Finansloven om 50,000 Kr. til en Kirke. Men jeg har fuldkommen Ret. Den højtærede Kultusminister behøver blot at gennemlæse den Tale, det ærede Medlem for Ringkøbing holdt den 9. Marts 1898, bl. a. ogsaa nogle Indledningsbemærkninger, som jeg ikke fandt Anledning til at læse op. Jeg læste kun det Citat op, som det kommer an paa. Men af disse Indledningsbemærkninger vil den højtærede Kultusminister se, at det ærede Medlem for Ringkøbing netop sigter til Kirkeligningssspørgsmaalet. Det staar der udtrykkeligt, det findes i Rigsdagstidende for 1897—98 Sp. 4050. Det ærede Medlem for Ringkøbing siger der: „Siden Ændringsforslagslisten er gjort færdig i Udvalget, har den højtærede Kultusminister forelagt et særligt Lovforslag her i Tinget“ — det er netop Kirkeligningsforslaget, og det omtaler netop det ærede Medlem for Ringkøbing — „der jo ikke er til Behandling, og som jeg derfor ikke videre skal berøre, om en særlig Paa-ligning paa København.“ Og det er dette Forslag, han tager til Udgangspunkt for de Linier, jeg før tillod mig at citere, og som ogsaa Udvalgsbetænkningen fra Bor-